Canon de rugăciune la praznicul zămislirii Sfântului prooroc Ioan Botezătorul
(23 septembrie)

Zămislirea Sfântului prooroc Ioan Botezătorul (23 septembrie):

https://www.academia.edu/44238421/Z%C4%83mislirea_Sf%C3%A2ntului_prooroc_Ioan_Botez%C4%83torul_23_septembrie_

https://www.slideshare.net/steaemy1/zmislirea-sfntului-prooroc-ioan-boteztorul-23-septembrie

https://archive.org/details/zamislirea-sfantului-prooroc-ioan-boteza

***

Tropar la praznicul zămislirii Sfântului prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea: Ceea ce mai înainte erai stearpă şi neroditoare, veseleşte-te; că iată ai zămislit pe sfeşnicul Soarelui, cel ce va să lumineze toată lumea care pătimea cu nevederea. Dănţuieşte Zaharia cu îndrăzneală strigând: Prooroc Celui Preaînalt este cel ce are să se nască.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-1 înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Smulge cugetele sufletului meu cel sterp şi neroditor, care se sârguieşte a lăuda odrasla celei sterpe, adică sfânta ta zămislire în pântece de maică.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţitul Zaharia, intrând în Templu, a văzut dumnezeiesc Înger vestindu-i, lămurit aşa: fiu la bătrâneţe, preotule, vei avea pe Înaintemergătorul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Marele Înaintemergător, sfeşnicul Soarelui cel purtător de lumină, în pântece de maică începe a străluci. Prin care s-a risipit întunericul patimilor şi legătura nerodirii s-a dezlegat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Stăpânul, cel purtat în pântecele tău, prea curată Născătoare de Dumnezeu, din pântecele Maicii Sale văzându-L Ioan, a săltat de bucurie, cel care era cu adevărat Înaintemergătorul Lui.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat crucea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cea stearpă astăzi rod sfinţit zămisleşte, care avea să taie prin dar toată nerodirea sufletelor, cu secure înţelegătoare.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marele Zaharia, cel ce amuţise înăuntrul Templului, primeşte, prin vestire înfricoşătoare, glasul Cuvântului şi măreşte lămurit pe Domnul cel mult Îndurat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Slăvitul Înaintemergător, care a arătat credincioşilor calea pocăinţei, prin îndemnarea Îngerului mai presus de nădejde, a odrăslit din pântece de maică cu dumnezeiesc Sfat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Hristos purtat în pântecele Fecioarei, dacă L-a cunoscut cel din cea stearpă, a săltat, mai înainte vestind bucuria ceea ce era să vină pe pământ, ca pe toţi să-i izbăvească de întristare.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând, din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Glasul Îngerului, pe tine, îngerul cel după adevăr al venirii lui Hristos, cu sfinţenie mai înainte te-a vestit preotului: că din pântece sterp aveai să odrăsleşti, fericite Înaintemergătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce mai înainte erai neroditoare şi nenăscătoare, acum veseleşte-te, că pe Botezătorul lui Hristos şi Înaintemergătorul ai să-l naşti rod prea mărit, Sfântă Elisabeta, vrednică de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu securea rugăciunilor tale, Înaintemergătorule, dezrădăcinează spinii patimilor mele şi odraslele gândurilor şi mintea mea fă-o roditoare prin fapte bune, prea fericite!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pântecele Fecioarei Te purta pe Tine, Cel ce porţi toate, când Botezătorul în pântece fiind purtat, s-a închinat Ţie, Hristoase şi săltând, s-a bucurat.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, Te rog luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, pe Cel ce-i chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mergând proorocul înăuntrul jertfelnicului şi slujbele Legii Făcătorului săvârşind, i s-a arătat Sfântul Înger vestindu-i dumnezeiasca zămislire a Înaintemergătorului.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum va fi mie aceasta cu adevărat? Că eu sunt bătrân, precum vezi şi am o soţie stearpă? a zis Zaharia către Arhanghel; graiuri potrivnice firii îmi grăieşti mie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La Sara lui Avraam te uită şi vezi, cum aceea pe Isaac la bătrâneţe a născut, omule şi celor ce ţi s-au grăit în adevăr crede; a grăit către bătrânul Marele Înger.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Binecuvântată între femei eşti tu, de Dumnezeu dăruită, a strigat Elisabeta către tine, când a cunoscut că aveai să naşti fără de bărbat, Ceea ce una singură ai rămas nestricată după naştere.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mă îndoiesc cu gândul şi nu cred cuvintelor tale, a zis preotul Arhanghelului. Căci poporului mântuire am cerut, iar nu rod din coapsele mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ziditorul firii, Împăratul Îngerilor, a grăit slujitorul Aceluia, a binevoit ca să naşti tu, pe Îngerul venirii Sale. Nu fi necredincios cuvintelor mele, o, omule!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Chipul tău este de foc şi vederea ta înfricoşătoare şi minunat este cuvântul tău a zis Zaharia slujitorului. Dar cele ce-mi grăieşti sunt mai presus de fire şi străine graiuri şi nu le cred.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfeşnicul cunoscând pe Soarele cel Ascuns în norul pântecelui de Maică, încă fiind în întunecata sălăşluire a pântecelui, I s-a închinat bucurându-se şi a săltat.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Se veseleşte luminat marele Zaharia, cu Sfânta Elisabeta soţia sa cea întru tot mărită, după vrednicie zămislind pe Sfântul Ioan Înaintemergătorul, pe care Arhanghelul l-a binevestit bucurându-se. Iar noi oamenii după vrednică datorie îl cinstim, ca pe un tăinuitor al darului.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul pentru cuvioşii tineri; iar pe caldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru că n-ai crezut cuvintelor mele, amuţire vei pătimi cu adevărat şi când vei vedea născut pe glasul Cuvântului, atunci vei glăsui strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul lui Israel.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un soare cu luna, fiind împreună, prea luminatul Zaharia cu prea mărita Elisabeta a născut pe sfeşnicul Luminii cel purtător de lumină, care luminează nouă, celor cumplit ţinuţi în întunericul patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind încă în pântecele Elisabetei marele Înaintemergător, cu săltările ca şi cu nişte cuvinte s-a închinat Ţie Hristoase, cel ce erai în pântecele Fecioarei, Iisuse Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luna, Sfânta Elisabeta, purtând în pântece ca o stea pe dumnezeiescul Înaintemergător, s-a închinat Norului celui luminat, Mariei, celei ce purta pe Soarele Hristos, cel Întrupat dintr-însa pentru mântuirea noastră.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă o ai ars, că toate le faci, Hristoase, numai cu singură voirea Ta. Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prietenul Mirelui mai înainte se găteşte şi glasul Cuvântului alcătuire primeşte şi în pântece sterp acum se zămisleşte marele ostaş al Împăratului tuturor.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lucrătorul inimilor celor sterpe a înflorit; iată se găteşte securea patimilor. Viţelul cel cinstit al înfrânării se hrăneşte, marele Înaintemergător. Popoare, bucuraţi-vă!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum legăturile de demult ale celei sterpe, aşa şi împietrirea cugetului meu o dezleagă, Botezătorule şi roade de pocăinţă mă învredniceşte să odrăslesc şi să viez în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dacă te-a văzut Sfânta Elisabeta pe tine, Fecioară, având în pântece, s-a bucurat înlăuntrul ei pruncul şi a săltat, cunoscând pe Stăpânul său.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Carele nu cutează a căuta Cetele îngereşti. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat, pe care slăvindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marele şi dumnezeiescul Înaintemergător, uşa cea stearpă acum deschizând-o, se sălăşluieşte în pântece de maică, ca în nişte palate împărăteşti, ca să iasă ca un ostaş, gătind tuturor căile Împăratului.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Proorocule al lui Dumnezeu, bătrânule, dănţuieşte! Că vei naşte fiu pe Ioan Înaintemergătorul, decât care mai mare între oameni nu s-a născut. Saltă, Sfântă Elisabeta! Tot pământul, aducând laudă lui Dumnezeu, Făcătorul tuturor, Bucură-te!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De noi cei ce cu credinţă te lăudăm pe tine, adu-ţi aminte acum proorocule al Domnului şi Înaintemergătorule şi izbăvindu-ne de patimi sufleteşti, mântuieşte-ne pe noi din nevoi şi la cereasca cărare povăţuieşte-ne cu dumnezeiască cuviinţă, pururea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară Marie, dacă s-a simţit Elisabeta pe sine slobodă de legăturile nerodirii şi având în pântece pe Înaintemergătorul Celui ce s-a sălăşluit în pântecele tău, te-a cunsocut pe tine curată, Maică a lui Dumnezeu cu adevărat.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 6-lea. **Podobie:** Îngereştilor Puteri...

În coapse sterpe, iată se sădeşte marele Înaintemergător al Ziditorului tuturor, care cu securea pocăinţei avea să taie nerodirea sufletelor. Bucuraţi-vă, inimile cele ce eraţi sterpe mai înainte. Veseleşte-te, toată făptura şi cu osârdie strigă: Dătătorule al bunătăţilor Doamne, Slavă Ţie.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte, şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Sfinţitul Zaharia tămâind în Templu, Arhanghelul Gavriil din cer a stat înainte-i, zicând către dânsul: la bătrâneţele tale, vei avea rod bine mărit şi nerodirea cea de mai înainte a Elisabetei acum se va dezlega. Şi zămislind ea, va naşte pe propovăduitorul şi Mergătorul înainte al lui Iisus. Pentru rugăciunile lor, Mântuitorul lumii, mântuieşte sufletele noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

***

Zămislirea mântuirii noastre apropiindu-se, s-a zămislit Sfântul Ioan, Înainte Mergătorul, cu mărire şi cu minune.

Multe mame zămislesc fii, dar puţine sunt acelea pe a căror zămislire ar mări-o şi ar prăznui Biserica lui Dumnezeu. Numai trei mame au fost de ale căror zămisliri în pântece s-a minunat lumea, acestea au fost:

- *Sfânta şi dreapta Ana,*
- *Sfânta Elisabeta şi*
- *Prea Sfântă, Preacurata Fecioara Maria.*

Dreapta Ana a zămislit pe Născătoarea de Dumnezeu; Elisabeta, pe Mergătorul înainte; iar Fecioara Maria, pe Hristos, Mântuitorul nostru. Deci, ***toate aceste zămisliri prin vestitor ceresc s-au binevestit şi s-au săvârşit de darul lui Dumnezeu, dar nu fără a vorbi bunul vestitor şi cu zămislitorii, de vreme ce Însuşi Dumnezeu avea trebuinţă de învoirea celor ce zămisleau.***

Drept aceea, bine-vestitorul, Sfântul Arhanghel Gavriil, care slujea atunci în rânduiala săptămânii sale înaintea lui Dumnezeu, a început a vorbi astfel: "Nu te teme, Zaharie, că s-a auzit rugăciunea ta şi femeia ta, Elisabeta, va naşte ţie un fiu, şi-l vei numi Ioan şi va fi ţie bucurie şi veselie şi se vor bucura mulţi de naşterea lui" (Luca 1,13).

Răspuns-a Zaharia: "Străine şi neaşteptate lucrări îmi veşteşti mie, vestitorule de bucurie; că a naşte fii la bătrâneţe nu este lucru potrivnic firii? Fiindcă eu

sunt bătrân şi femeia mea trecută în zilele ei, deci, cum vom putea să zămislim şi să naştem fiu?"

Îngerul a zis: "De la începutul cuvintelor tale te găsesc pe tine cu puţină credinţă, Zaharie, pentru că nu aştepţi împlinirea cuvintelor mele, căci, deşi potrivnic firei tale ţi se pare lucrul acesta, nu e potrivnic puterii lui Dumnezeu, Căruia nimic nu este cu neputinţă; că Dumnezeu poate şi din pietre să ridice fii lui Avraam. Au nu ştii că era cu putinţă lui Dumnezeu a zidi pe Adam din pământ iar pe Eva din coasta lui şi prea îmbătrânita Sara a-i da lui fiu pe Issac? Deci şi femeii tale, Atotputernicul Dumnezeu îi dă să nască la bătrâneţe fiu, că s-a auzit rugăciunea ta".

Răspuns-a Zaharia: "Eu acum aduc rugăciunile mele lui Dumnezeu pentru venirea doritului Mesia, pe care s-a făgăduit, prin gurile sfinţilor săi prooroci, ca să-l trimită mai degrabă pe pământ să mântuiască seminţia lui Avraam din robia altor neamuri. Încă mă rog şi pentru greşelile mele şi pentru neştiinţele poporului. Iar de aceasta, ca să am fiu, acum nu mă rog, că m-am învechit cu anii şi femeia mea a îmbătrânit".

Grăit-a lui Îngerul: "Eu sunt Gavriil, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu, cu a cărui descoperire ştiu că acum nu pentru primirea fiului te rogi, ci pentru lucrurile de care spui. Însă mai înainte de bătrâneţile tale şi mai înainte de stârpiciunea soţiei tale, Elisabeta, te-ai rugat cu osârdie ca să vă dea vouă Dumnezeu să aveţi un fiu. Iar întru-tot milostivul, Domnul, de Care nici cea mai mică mişcare de inimă omenească nu se tăinuieşte, Cel ce ascultă rugăciunile celor ce se roagă Lui şi face voia celor ce se tem de el, Acela, auzind rugăciunile tale cele mai dinainte, îţi dăruieşte ţie, măcar, deşi, nu degrabă, însă bine, fiu cu numele darului numit. Pentru că ştie după a Sa bunăvoire să împlinească cererile sfinţilor Săi. Şi va fi mare înaintea Domnului cel ce va să se nască ţie fiu".

Răspunse Zaharia: "Te văd pe tine, binevestitorule, că eşti înger al lui Dumnezeu, că vorba ta arată aceasta; vederea frumuseţii tale te vădeşte şi puterea cuvintelor tale mărturiseşte. Drept aceea, de la începutul arătării şi vestirii tale îndată m-am spăimântat, precum oarecând şi Daniil proorocul, văzând pe înger, s-a temut. "Am văzut, zice, o arătare mare şi n-a rămas în mine tărie". Aşijderea şi maica lui Samson a zis: "Un om al lui Dumnezeu a venit la mine şi chipul lui ca şi chipul îngerului lui Dumnezeu era înfricoşat". Drept aceea m-am temut şi eu şi nu îndrăznesc a grăi cuvinte potrivnice cuvintelor tale celor îngereşti. Însă te întreb: Pentru ce fiul, cel ce se va naşte, va fi mare? Au

doar mai mare şi mai cinstit va fi decât Ieremia proorocul, către care era cuvântul Domnului cel ce zice: "Mai înainte de a te zidi eu pe tine în pântece te-am cunoscut şi mai înainte de a ieşi tu din mitras te-am sfinţit şi prooroc în neamuri te-am pus".

Răspuns-a îngerul: "Va fi mare înaintea Domnului fiul tău, cu neasemănată mărime duhovnicească, cu care va întrece pe Ieremia. Acela s-a sfinţit mai înainte de naşterea sa, dar acesta cu mult mai mult se va umple de Duhul Sfânt, încă din pântecele maicei sale. Ieremia a fost însemnat numai ca să proorocească pentru Mesia, iar acesta înainte a fost rânduit ca şi mâna să-şi pună pe Dânsul şi să-L boteze. Încă nu numai pe Ieremia, ci şi pe ceilalţi sfinţi îi va întrece cu mărimea darului lui Dumnezeu. Că nu se va scula între cei născuţi din femei altul mai mare decât Ioan Botezătorul. Precum o stea din toate celelalte stele covârşeşte în slavă, aşa şi între sfinţii lui Dumnezeu, unul pe altul cu slavă şi cu cinste întrece. Că şi într-ale noastre îngereşti ierarhii - zice Gavriil - care totdeauna văd dumnezeiasca faţă, nu la toţi într-un fel descoperă Dumnezeu tainele voinţei Sale, ci prin mijlocirea celor mai de sus arată poruncile celor mai de jos. Multe stele apun înainte de ivirea soarelui şi numai singur luceafărul merge înaintea soarelui. Mulţi profeţi au propovăduit despre venirea lui Mesia, pruncul însă cel ce va să se zămislească şi să se nască din tine, nu numai cu cuvântul va propovădui, ci şi cu degetul său va arăta popoarelor pe Mieluşelul lui Dumnezeu, Cela ce ridică păcatele lumii. Şi pentru aceea va fi mai mare decât toţi cei ce se nasc din femei, pentru că pe cât împlinirea vestirii celei de bucurie este mai primită decât însăşi vestirea, pe atâta mai cinstit va fi proorocul cel ce are să se zămislească şi să se nască, decât alţi prooroci. Toţi proorocii şi legea au proorocit până la acest prooroc, iar acesta va fi săvârşirea tuturor proorocilor şi sfârşitul legii celei vechi şi înainte mergător al darului celui nou".

Grăit-a Zaharia: ***"Bună şi de bucurie este vestirea ta, o, îngere! că dacă "tot fiul cel înţelept veseleşte pe tată", cu cât mai mult fiul cel mai înţelept decât toţi proorocii m-ar veseli pe mine, bătrânul. Cu toate acestea, cum oare mă voi veseli, de vreme ce mă îndoiesc de cuvintele tale; iar bucuria şi veselia în lucrurile cele de îndoire nu se fac, ci numai în cele vrednice de credinţă. Deci, rogu-mă ţie, îngere al lui Dumnezeu, să-mi spui mie: după ce voi cunoaşte cele binevestite de tine?".***

Răspuns-a îngerul: "Au încă te îndoieşti şi nu crezi cuvintele mele o, Zaharie?! Au doar minciuni îţi spun, trimis fiind de la Dumnezeu, Care este credincios în toate bunătăţile Sale şi drept în toate lucrurile Sale? Nu este cu neputinţă la

Dumnezeu tot cuvântul!!! Eşti preot şi învăţător al lui Israel şi pe acestea oare nu le ştii: că vremea venirii lui Mesia a sosit, pe care eu, prin şeptimea anilor, am numărat-o trimis fiind în Babilon la Daniil proorocul? Au n-aţi citit proorocirile lui? Cercetează şi vezi că, iată, s-a apropiat cel ce mântuieşte pe Israel şi înainte va merge înaintea feţei lui îngerul cel în trup trimis, care va fi fiul tău, cel ce va găti calea lui Mesia, mergând înaintea lui cu duhul şi cu puterea lui Ilie. Dar de vreme ce n-ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la vremea lor, să fii tăcând şi neputând a grăi, până la ziua în care vor fi acestea!".

Şi îndată limba lui Zaharia s-a legat cu amuţire, legăturile nerodirii Elisabetei s-au dezlegat, iar îngerul s-a dus să stea înaintea Atotţiitorului Dumnezeu, Căruia se cuvine slavă în veci. Amin.

În această zi mai facem şi pomenirea Sfinţilor Mucenici Andrei şi Ioan şi a fiilor lui Ioan: Petru şi Antonin, care în Africa au pătimit pentru Hristos de la paşa Ibrahim.
Andrei a fost lovit cu suliţa mai întâi în piept, apoi între spete şi pătruns fiind, pe urmă îi tăiară capul cu cuţitul. Iar Ioan s-a sfârşit deasupra fiilor săi, Petru şi Antonin, cei cumplit munciţi cu cuţitul, în grumaji străpuns fiind s-a sfârşit.

Şi a Sfintei Muceniţe Iraida, fecioară din Alexandria, care, ieşind la un izvor să scoată apă, a văzut mulţime de fecioare, bărbaţi, preoţi, diaconi şi călugări legaţi în corabie şi duşi la chinuire pentru mărturisirea numelui lui Iisus Hristos. Deci, aruncându-şi ea vasul cu apă, s-a amestecat între cei legaţi ai lui Hristos şi au legat-o şi pe ea cu dânşii. Apoi, sosind ei la Antinopol, cetatea Egiptului, după felurite munci, îi tăiară capul mai întâi ei, iar după dânsa şi ceilalţi toţi îşi puseră capetele lor pentru Hristos.

Şi a cuvioaselor femei: Xantipei şi Polixeniei, uceniţele apostoleşti, care, fiind luminate de sfinţii apostoli în Spania, multe minuni au făcut cu numele lui Hristos şi pe mulţi i-au încredinţat şi cu pace s-au dus la Domnul.

(Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la zămislirea cinstitului şi slăvitului prooroc, Înainte-mergătorul şi Botezătorul Domnului, Ioan)